Lietas Nr. C04431713
Lietas arhīva Nr. C-0765-14/20

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 01.aprīlī

Rīgas apgabaltiesa šādā sastāvā:

Civillietu tiesas kolēģijas tiesnese L.Pliča

ar sekretāri L.Vaļti

izskatīja Rīgā, Brīvības bulvārī 34 atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par dzīvokļa īpašuma atzīšanu par laulāto kopīpašumu, īpašuma tiesību atzīšanu uz ½ domājamo daļu no dzīvokļa īpašuma un zemesgrāmatu ieraksta atzīšanu par spēkā neesošu ½ domājamā daļā.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

2013.gada 31.oktobrī /pers. B/ (turpmāk arī – prasītājs) cēlis tiesā prasību pret /pers. C/ (turpmāk arī – atbildētāju) par dzīvokļa īpašuma Nr.67 un kopīpašumā esošās 5360/452730 domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/(turpmāk tekstā – arī strīdus nekustamais īpašums) atzīšanu par laulāto kopīpašumu un īpašuma tiesību atzīšanu uz ½ domājamo daļu no strīdus nekustamā īpašuma, norādot sekojošo :

/pers. B/ un /pers. E/ laulība noslēgta 1979.gada 25.augustā. Prasītājs bijis strīdus nekustamā īpašuma īrnieks. No 1985.gada 15.aprīļa dzīvoklī deklarēti prasītājs, viņa laulātā /pers. E/ un viņu dēls /pers. B/.

Prasītāja un /pers. E/ dēls /pers. B/ 2013.gada 4.februārī gājis bojā. Prasītāja laulātā /pers. E/ mirusi 2013.gada 5.oktobrī.

Laulības laikā 2006.gada 10.martā ar prasītāja un viņu dēla /pers. B/ rakstisku piekrišanu ar Rīgas pašvaldības Dzīvojamo māju privatizācijas lēmumu Nr.1015 noslēgts dzīvokļa Nr./adrese/ pirkuma līgums ar prasītāja laulāto /pers. E/.

Ar Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas tiesneses 2011.gada 28.februāra lēmumu /pers. F/ nostiprinātas īpašuma tiesības uz strīdus nekustamo īpašumu.

Laulības laikā prasītājam un /pers. E/ bija kopīga saimniecība, kopīgi naudas līdzekļi, no kopīgajiem naudas līdzekļiem segti strīdus nekustamā īpašuma uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumi. /pers. E/ atzinusi, ka strīdus nekustamais īpašums ir laulāto kopīpašums, kas iegādāts par laulāto kopīgajiem naudas līdzekļiem, ko apstiprina fakts, ka strīdus nekustamā īpašuma zemesgrāmatu nodalījumā nav ierakstīta atzīme, ka strīdus nekustamais īpašums ir /pers. E/ atsevišķa manta. Laulības laikā, prasītājam un /pers. E/ vienojoties, strīdus nekustamo īpašumu pārvaldīja /pers. E/, kas nodarbojās ar ģimenes saimniecības lietu kārtošanu. Līdz ar to atzīstams, ka strīdus nekustamais īpašums ir prasītāja un /pers. E/ laulāto kopīpašums.

Pēc dēla /pers. B/ nāves prasītājs uzzinājis, ka ticis ierosināts kriminālprocess par prasītāja laulātās /pers. E/ paraksta viltošanu uz vekseļa, kuru /pers. G/ iesniedzis viņa laulātās /pers. E/ saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanai. Pamatojoties uz /pers. G/ iesniegto vekseli ar prasītāja laulātās paraksta viltojumu, tiesu izpildītāja Iveta Kruka uzsākusi izpildu lietvedību.

Kriminālprocess Nr.11087055712 ierosināts 2012.gada 11.aprīlī. Uz Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Centra iecirkņa vecākā inspektora 2012.gada 25.aprīļa lēmuma pamata strīdus nekustamā īpašuma zemesgrāmatu nodalījumā ierakstīta atzīme par aresta uzlikšanu šim nekustamajam īpašumam.

Pēc dēla bojā ejas, būdami aizņemti ar dēla mirstīgo atlieku transportēšanu uz Latviju, apbedīšanu, mantojuma lietu kārtošanu, un zinādami, ka izpildu lieta 2012.gada 22.jūnijā apturēta, nesaņēmuši no zvērinātas tiesu izpildītājas paziņojumu, ka strīdus nekustamais īpašums tiek atzīts par /pers. E/ atsevišķu mantu un ka izsole tiek izsludināta uz visu strīdus nekustamo īpašumu, prasītājs un viņa laulātā izbraukuši no Latvijas, jo Latvijā nav varējuši atrast darbu. Minēto iemeslu dēļ viņiem nebija zināms, ka 2013.gada 28.februārī notiks strīdus nekustamā īpašuma izsole.

Ierodoties Latvijā, prasītājs no kaimiņiem uzzinājis, ka strīdus nekustamais īpašums pārdots izsolē atbildētajam /pers. C/, kas dzīvoja blakus mājā. /pers. E/ pārstāve Rīgas apgabaltiesas 2013.gada 29.aprīļa lēmumu par izsoles apstiprināšanu pārsūdzējusi, ņemot vērā, ka lietvedība par /pers. E/ paraksta viltojumu uz vekseļa kriminālprocesā tiek turpināta un tā ietvaros ekspertīze konstatējusi, ka /pers. E/ nav izpildījusi parakstu uz vekseļa. Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2013.gada 1.augusta lēmumu pārsūdzētais Rīgas apgabaltiesas lēmums atstāts negrozīts. /pers. C/ īpašuma tiesības uz strīdus nekustamo īpašumu 2013.gada 19.augustā nostiprinātas zemesgrāmatā.

Ar Rīgas pilsētas zemesgrāmatu tiesneša 2013.gada 19.augusta lēmumu strīdus nekustamā īpašuma zemesgrāmatu nodalījumā dzēsta uz Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Centra iecirkņa vecākā inspektora lēmuma pamata ierakstītā atzīme par aresta uzlikšanu strīdus nekustamajam īpašumam, nepamatoti atsaucoties uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2013.gada 29.aprīļa lēmumu, kurā dzēstas tikai parādu saistības un aizliegumi.

Pēc prasītāja pārstāves iesnieguma Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļā par nelikumīgu uz Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Centra iecirkņa vecākā inspektora lēmuma pamata ierakstītās atzīmes par aresta uzlikšanu strīdus nekustamajam īpašumam dzēšanu, ar Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2013.gada 12.septembra lēmumu aresta atzīme attiecībā uz strīdus nekustamo īpašumu atjaunota.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā ierosināta tiesvedība /pers. E/ prasībā pret /pers. G/ par darījuma saistībā ar vekseli ar viltoto prasītājas laulātās parakstu atzīšanu par nenotikušu un spēkā neesošu, un /pers. E/ atbrīvošanu no saistību izpildes. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 16.08.2013. prasība nodrošināta, aizliedzot zvērinātai tiesu izpildītājai I.Krukai izmaksāt /pers. G/ 5000,00.

Atbildētājs/pers. K/ dzīvojis blakus mājā, bijis pazīstams ar prasītāja dēlu un zinājis par to, ka prasītājs ir laulībā ar /pers. E/, kā arī to, ka prasītājs un viņa laulātā atrodas ārvalstīs. Jau pirms izsoles akta apstiprināšanas tiesā atbildētājam kļuvis zināms fakts, ka /pers. E/ saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšana tiek veikta, pamatojoties uz /pers. G/ iesniegtā vekseļa ar viltotu /pers. E/ parakstu un ka kriminālprocesa ietvaros ir uzlikts arests strīdus nekustamajam īpašumam. Ievērojot minēto, nav tiesiska pamata atzīt atbildētāju par labticīgu strīdus nekustamā īpašuma ieguvēju.

Pārdodot izsolē strīdus nekustamo īpašumu kopumā, nepaziņojot prasītājam par to, ka viņa laulātās saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanai piedziņa tiek vērsta uz visu laulāto kopīpašumā esošo strīdus nekustamo īpašumu, tiesu izpildītāja aizskārusi prasītāja tiesības uz ½ domājamo daļu no laulāto kopīpašumā esošā strīdus nekustamā īpašuma. 09.09.2013. tiesu izpildītāja ievedusi atbildētāju strīdus nekustamā īpašuma valdījumā, neņemot vērā, ka tiesu izpildītājai bija zināms par prasītāja savlaicīgi tiesā iesniegto sūdzību par zvērinātas tiesu izpildītājas rīcību, lūdzot atlikt atbildētāja ievešanu strīdus nekustamā īpašuma valdījumā.

Iepriekš norādīto pieļauto tiesību normu pārkāpumu rezultātā prasītājam nelikumīgi atņemtas īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no strīdus nekustamā īpašuma.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civillikuma 89., 90., 93., 99.pantu, prasībā lūgts : atzīt dzīvokļa īpašumu Nr.67 un kopīpašumā esošās 5360/452730 domājamās daļas no daudzdzīvokļu

mājas un zemes gabala /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/par /pers. B/ un /pers. E/ laulāto kopīpašumu, atzīt /pers. B/ kā /pers. E/ laulātajam īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no laulāto kopīpašumā esošā strīdus nekustamā īpašuma, atzīstot par spēkā neesošu uz Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 19.08.2013. lēmuma pamata izdarīto ierakstu par īpašuma tiesību nostiprināšanu /pers. C/ uz ½ domājamo daļu no strīdus nekustamā īpašuma Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā Nr.25205 67.

Atbildētājs/pers. C/ tiesā iesniedzis paskaidrojumus uz prasību, norādot, ka prasību neatzīst pilnā apmērā sekojošu iemeslu dēļ :

Strīdus nekustamo īpašumu atbildētājs iegādājies izsolē, ievērojot izsludinātos izsoles noteikumus. Par izsoles rīkošanu atbildētājs uzzinājis zvērinātu tiesu izpildītāju portālā www.ztv.lv. Izsoles rezultāti apstiprināti ar 2013.gada 29.aprīļa Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas lēmumu, vienlaikus dzēstas zemesgrāmatu nodalījumā attiecībā uz strīdus nekustamo īpašumu ierakstītās parādu saistības un aizlieguma atzīmes (ieskaitot atzīmi, ar kuru strīdus nekustamajam īpašumam uzlikts arests). Minētais lēmums ticis pārsūdzēts un ar 2013.gada 01.augusta Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas lēmumu atstāts negrozīts, bet blakus sūdzība noraidīta. Abās tiesu instancēs tikuši izvērtēti prasītāja laulātās paskaidrojumi un iebildumi pret notikušo izsoli.

Prasītājs maldina tiesu, norādot, ka arests strīdus nekustamajam īpašumam bija uzlikts 2012.gada 25.aprīlī, jo no zemesgrāmatas ieraksta redzams, ka tas ticis izdarīts tikai 2013.gada 25.aprīlī. Par arestu atbildētājam kļuvis zināms tikai tiesas sēdē, kurā tika apstiprināti izsoles rezultāti. Tiesa, izvērtējot aresta uzlikšanu, nolēmusi arestu atcelt.

Prasītājam par laulātās problēmām sakarā ar parādsaistībām bijis zināms jau 2012.gadā, līdz ar to nav saprotams, kādēļ prasība nav celta savlaicīgi. Neatbilst patiesībai prasītāja apgalvojums, ka izpildu lieta bijusi apturēta 2012.gada 22.jūnijā. Tāpat nav saprotams, kādēļ prasītāja laulātā likumā paredzētajā termiņā nav cēlusi apvērsuma prasību.

Ievērojot minēto, atbildētājs ir labticīgs nekustamā īpašuma ieguvējs un prasība ir noraidāma pilnā apmērā kā nepamatota.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. B/ pilnvarotā pārstāve /pers. L/ prasību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem, papildus paskaidroja, ka 2013.gada 16.augustā ir ierosināta civillieta Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, kurā lūgts darījumu, kas apstiprināts ar apstrīdēto vekseli, atzīt par spēkā neesošu. Minētā prasība nodrošināta, aizliedzot zvērinātai tiesu izpildītājai izmaksāt /pers. G/ parādu Ls 5000 apmērā.

Atbildētājs nav uzskatāms par labticīgu nekustamā īpašuma ieguvēju, jo, būdams pazīstams ar prasītāja ģimeni, zinājis par prasītāja dēla traģisko bojā eju ārpus Latvijas, kā arī to, ka prasītājs un viņa laulātā bieži atrodas ārpus Latvijas. Tiesas sēdē, kurā tika apstiprināts izsoles akts, uzzinot par apstrīdēto vekseli, uzsākto kriminālprocesu, aresta atzīmi strīdus dzīvokļa īpašuma zemesgrāmatu nodalījumā, iegādes risku atbildētājs vērā neņēma, bet steidzami nostiprināja savas īpašuma tiesības uz strīdus dzīvokļa īpašumu zemesgrāmatā, piekrītot nelikumīgai aresta dzēšanai, kas nebija noteikts ar tiesas lēmumu. Tikko tiesas nolēmums par izsoles akta apstiprināšanu stājies likumīgā spēkā, lai gan prasītājs līdzis atlikt atbildētāja ievešanu strīdus dzīvokļa īpašuma valdījumā līdz prasītāja atgriešanās brīdim Latvijā, atbildētājs pieprasījis zvērinātu tiesu izpildītāju ievest viņu strīdus dzīvokļa īpašuma valdījumā. Atbildētājs 2013.gada 9.septembrī ievests strīdus dzīvokļa īpašuma valdījumā, prasītājam klāt neesot un prasītāja mantas izliekot garāžā.

Atbildētāja/pers. C/ pilnvarotā pārstāve /pers. M/ prasību neatzina. Papildus tiesā iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, norādīja, ka prasītājam par piedziņas procesu bijis zināms un bijis zināms par izsoli vēl pirms izsoles akta apstiprināšanas tiesā, taču prasītājs nav savlaicīgi reaģējis un nav cēlis prasību par mantas izslēgšanu no aprakstes Civilprocesa likuma 633.panta pirmās daļas kārtībā. Zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2013.gada 12.septembra lēmums par kļūdas labošanu ticis pārsūdzēts un ar Augstākā tiesas Civillietu tiesu palātas 2013.gada 16.decembra lēmumu atcelts un jautājums nodots jaunai izskatīšanai. Cita starpā, minētajā Augstākās tiesas nolēmumā norādīts, ka saskaņā ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2013.gada 29.aprīļa lēmumā konstatēto atbildētāju nav pamata atzīt par ļaunticīgu nekustamā īpašuma ieguvēju. Uz šo brīdi apgrūtinājums strīdus nekustamajam īpašuma ir dzēsts.

Lieciniece/pers. O/ liecināja, ka 2012.gada janvārī – februārī konsultējusi /pers. E/, kad /pers. E/ ieradusies pie viņas un uzrādījusi vekseļa protesta aktu. /pers. O/ prasītāja laulātajai izskaidrojusi, kādas sekas var iestāties pēc vekseļa protesta akta saņemšanas. Prasītāja laulātā interesējusies par iespēju strīdus dzīvokli atsavināt, taču nav vēlējusies situāciju darīt zināmu prasītājam. /pers. O/ sagatavojusi prasību un izskaidrojusi /pers. E/, kādā termiņā tiesā jāiesniedz apvērsuma prasība. /pers. O/ palīdzējusi /pers. E/ sastādīt iesniegumu policijai, ierosināts kriminālprocess, tādēļ /pers. E/ uzskatījusi, ka strīds nav jārisina civilprocesuālajā kārtībā.

Lieciniece/pers. P/ liecināja, ka ir /pers. E/ māsa. /pers. E/ ģimenē bijušas labas attiecības, manta bijusi kopīga, saimniecību vadījusi /pers. E/, prasītājs apmaksājis dzīvokļa rēķinus. Prasītājs aizbraucis strādāt uz Tulas apgabalu Krievijā, jo Latvijā nav bijis darba. /pers. E/Latvijā iegādājusies preces, ko tirgojusi Krievijā, tādēļ periodiski dzīvojusi Rīgā un Tulā, pa nedēļai vai divām. Lieciniecei nav bijis zināms par to, ka /pers. E/ būtu saņēmusi no kāda naudu, ne arī par vekseli. Pēc prasītāja dēla nāves 2013.gada martā lieciniece, prasītājs un prasītāja laulātā uzzinājuši, ka dzīvoklis pārdots izsolē.

MOTĪVU DAĻA

Noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības un izvērtējusi tos kopsakarībā ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem, tiesa atzīst prasību par noraidāmu.

Prasītājs/pers. B/ cēlis vindikācijas prasību pret /pers. C/, kurš tiesu izpildītājas Ivetas Krukas 2013.gada 28.februārī rīkotajā izsolē ieguvis un 2013.gada 19.augustā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/reģistrējis īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./adrese/, pamatojoties uz 2013.gada 29.aprīļa Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas lēmumu lietā Nr.C04184113, Nr.C04195313, kurš ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2013.gada 01.augusta lēmumu atstāts negrozīts (lietas lapas 43, 54-63).

Prasība pamatota ar Civillikuma ģimenes tiesību normām un Civilprocesa likuma 618. un 633.pantu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 633.panta pirmajai daļai personai, kura uzskata, ka tai ir kādas tiesības uz aprakstīto kustamo mantu (..), uz kuru tiek vērsta piedziņa, vai tā daļu, jāceļ prasība tiesā pēc vispārējās piekritības. Minētās tiesību normas otrā daļa nosaka, ka prasība ceļama pret parādnieku un piedzinēju. Savukārt, minētā panta trešā daļa noteic, ja manta jau pārdota, prasība iesniedzama arī attiecībā pret personām, kurām manta nodota. (..).

Juridiskajā literatūrā norādīts : „.. ja kļūdainas mantas aprakstes rezultātā aprakstītā manta jau pārdota un prasība iesniedzama arī pret personām, kurām mantas nodotas (..) šāda prasība pārvēršas par vindikācijas prasību" (Rozenfelds J. Lietu tiesības.- Rīga: Zvaigzne ABC, 2000, 138.lpp.).

Tiesa atzīst, ka prasītājs nav izpildījis Civilprocesa likuma 633.panta prasības, jo tā nav celta minētā panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā, bet vienīgi pret /pers. C/, kurš izsolē ir nopircis strīdus dzīvokļa īpašumu, kas ir viens no pamatiem prasības noraidīšanai.

Otrkārt, Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta 2013.gada 16.decembra lēmumā motīvu daļā ir atzinusi, ka saskaņā ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2013.gada 29.aprīļa lēmumā konstatēto /pers. C/ par ļaunticīgu atzīt nav pamata (lietas 107.lapa).

Tiesību doktrīnā atzīts, ka lietu tiesību uz nekustamu lietu labticīga ieguvēja aizsardzība izriet no 1) Civillikuma 994.panta pirmajā daļā paredzētās t.s. „nekustamā īpašuma piederības prezumpcijas" un 2) Zemesgrāmatu likuma 1.pantā ietvertā „zemesgrāmatu publiskās ticamības principa". Noteikumi par nekustamās lietas iegūšanu īpašumā paredz būtisku un praksē ļoti nozīmīgu izņēmumu no principa, kuram atbilstoši, neviens nevar nodot citam vairāk tiesību, kā pieder viņam pašam; to mērķis ir nodrošināt civiltiesiskās apgrozības stabilitāti un uzticības aizsardzību (sk. Andris Grūtups, Erlens Kalniņš. Civillikuma komentāri. Trešā daļa. Lietu tiesības. Īpašums. 2.izd. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2002., 198.lpp.).

Civillikuma 994.pants nosaka, ka par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemes grāmatās, savukārt Zemesgrāmatu likuma 1.pants nosaka, ka zemesgrāmatas ir visiem pieejamas, un to ierakstiem ir publiska ticamība.

Atbilstoši Civillikuma 994.pantam un Zemesgrāmatu likuma 1.pantam apstākļiem par īpašuma iegādi ir juridiska nozīme. Pastāvot īpašuma labticīgas iegūšanas priekšnoteikumiem, īpašnieks nav tiesīgs atprasīt attiecīgo lietu no labticīga ieguvēja.

Jautājuma par labticību vai nelabticību noskaidrošana iespējama, izvērtējot darījumu, uz kura pamata īpašuma tiesības attiecīgajai trešajai personai ir koroborētas zemesgrāmatā. Ņemot vērā, ka pamats īpašuma tiesību nostiprināšanai ir attiecīgs darījumu apliecinošs akts, lūdzot izbeigt trešās personas tiesības uz attiecīgo nekustamo īpašumu, vienlaikus ir jāpanāk šī pamata anulēšana, taču Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas tiesneses L.Liepiņas uz 19.08.2013. lēmuma pamata izdarītā ieraksta par īpašuma tiesību nostiprināšanu /pers. C/ uz ½ domājamo daļu no dzīvokļa īpašuma Nr./adrese/ un kopīpašumā esošajām 5360/452730 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemes atzīšanai par spēkā neesošu nav pamata, jo tas izdarīts uz likumīgā spēkā stājušās tiesas lēmuma pamata.

Neatzīstot par prettiesisku pamatu, kas kalpojis kā tiesiskais instruments īpašuma tiesību nostiprināšanai, zemesgrāmatā ierakstīto īpašuma tiesību dzēšana, kā to savā prasībā lūdzis prasītājs, nav iespējama.

Prasībā norādīts, ka par izpildu lietvedību prasītājs uzzinājis pēc dēla bojā ejas 04.02.2013. un, kā redzams no lietas materiāliem, tad /pers. E/ bija tiesā iesniegusi sūdzību par tiesu izpildītājas Ivetas Krukas rīcību, kuru ir izvērtējusi Rīgas apgabaltiesa 2013.gada 29.aprīļa lēmumā un Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta 2013.gada 01.augusta lēmumā. Prasītājs kā ieinteresētā persona, kuras īpašumtiesības uz dzīvokļa īpašumu nepamatoti aizskartas, atbilstoši Civilprocesa likuma 617.panta otrajai daļai lietā par izsoles akta apstiprināšanu iesaistījies netika, dzīvokļa īpašuma izsoles ½ domājamā daļā spēkā esamību neapstrīdēja, kas pēc tiesas uzskata pierāda to faktu, ka atbildētājs nezināja par prasītāja kā laulātā pretenzijām uz strīdus dzīvokļa īpašuma domājamo daļu, turklāt arī šo apstākli atbildētājs varēja uzzināt vienīgi jau pēc izsoles. Tas fakts, ka /pers. C/ dzīvoja blakus mājā, pazina prasītāja dēlu un zināja, ka /pers. E/ sastāv laulībā ar prasītāju, viņi ilgstoši atrodas ārpus Latvijas un viņu dēls ir traģiski gājis bojā, kā arī norāde prasībā uz to, ka pirms izsoles apstiprināšanas atbildētājs uzzinājis par strīdu saistībā ar /pers. E/ izsniegto vekseli /pers. G/ un kriminālprocesa ietvaros uzlikto arestu, nedod pamatu /pers. C/ atzīšanai par ļaunticīgu ieguvēju. Turklāt, kā redzams no Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas tiesneša 2013.gada 29.aprīļa lēmuma, tad tiesa ir vērtējusi parādnieces /pers. E/ argumentus par aresta esamību dzīvokļa īpašumam un konstatējusi, ka arests dzīvokļa īpašumam ir uzlikts 2013.gada 25.aprīlī un kriminālprocesuāli lēmumi nekustamā īpašuma atsavināšanai izsolē, kuras aktu lūdz apstiprināt tiesu izpildītāja, šķērsli nav radījuši, /pers. C/ to ir ieguvis tiesiski līdz tam ticis uzlikts arests kriminālprocesa ietvaros.

Iepriekš minētie apstākļi pierāda, ka atbildētājs nekustamo īpašumu ieguva tiesīgā kārtā izsoles ceļā, atbildētājs pilnā apmērā samaksājis izsolē nosolīto dzīvokļa pirkuma maksu un atzīstams par tā labticīgu ieguvēju, kas ir pamats prasības noraidīšanai. Strīdus dzīvokļa pašreizējais labticīgais ieguvējs nevar būt atbildīgs par prasītāja nezināšanu, paviršību vai neizdarību.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi šajā lietā bijuši 7,41 euro, ko pierāda uzziņa par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem un Tiesu informatīvās sistēmas pavēstu uzziņa (lietas lapa 3, 108), kuri kā nenomaksāti saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu piedzenami no prasītājavalsts ienākumos.

Atbildētājs savus tiesas izdevumus nav norādījis un piedzīt nav lūdzis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu prasītājam labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.pantu, 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 42.panta otro daļu, 97.pantu, 187.panta otro daļu, 189.-193.pantu, 204.[1]pantu tiesa

nosprieda:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, prasību pret /pers. C/, personas kods /personas kods/, par dzīvokļa īpašuma Nr.67 un kopīpašumā esošo 5360/452730 domājamo daļu no daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala /adrese/, atzīšanu par /pers. B/ un /pers. E/ laulāto kopīpašumu un /pers. B/ kā /pers. E/ laulātā īpašuma tiesību atzīšanu uz ½ domājamo daļu no dzīvokļa īpašuma Nr.67 un kopīpašumā esošām 5360/452730 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala /adrese/, atzīstot par spēkā neesošu uz Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas tiesneses L.Liepiņas 19.08.2013. lēmuma pamata izdarīto ierakstu par īpašuma tiesību nostiprināšanu /pers. C/ uz ½ domājamo daļu no dzīvokļa īpašuma Nr.67 un kopīpašumā esošām 5360/452730 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala /adrese/, kadastra Nr. /numurs A/– **noraidīt pilnībā**.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 7,41 (septiņus euro un 41 centu).

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņu daļā par piedziņu /pers. B/ noteikt 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas kancelejā, Brīvības bulvārī 34, Rīgā, lai netiktu uzsākta sprieduma piespiedu izpilde.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami, norādot šādus rekvizītus – saņēmējs: Tiesu administrācija, nodokļu maksātāja Nr.90001672316; saņēmēja iestāde: Valsts kase; BIC kods: TRELLV22; konta Nr.LV51TREL2190458019000; maksājuma mērķī jānorāda dati lietas identificēšanai (piemēram, procesa dalībnieka personas dati, lietas nosaukums, numurs vai tml.).

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 01.aprīlī.

Tiesnese : L.Pliča